

Тобто, з багатьох, взято один проект і, як на мене, найпростіший, бо ж "ковпак" вже апробована схема на відміну від чисельної решти, на які потрібні і час, і додаткові кошти.

Але, Бог із ними... Головне, що вже хоча б щось робиться, що під давно лежачий камінь парешті потекла, поки що тоне-ським струмочком, вода. Вода перемін, надії. Такий оптимізм спричиняє ще й те, що понад 100 фахівців ДСП ЧАЕС взяли безпосередню участь у реалізації міжнародних проектів, що є, по-

тую дослівно, "поводження з твердими радіоактивними відходами".

За міжнародною програмою SIP завершується перехідний період від фази 1 до фази 2. Тобто ведеться активна підготовка до практичної реалізації заходів щодо стабілізації неадекватних будівельних конструкцій об'єкта "Укриття", перетворення його в екологічно безпечну систему.

Однак... Знову цитую прес-реліз ЧАЕС: "Внеском України в реалізацію міжнародних проектів є підготовка майданчиків

словобудства? Ні? Я також. Як можна, за браком коштів, хронічного браку, здійснювати отой, так званої захист, який до наївності беззахисний через те, що в нас бюджет не ухвалювався лише тому, що ухвалити тривалий час неможливо було, бо ж народні обраці за політичними розбіжностями й популістськими демаршами постійно забувають про нагальне, а потім біля головної трибуни б'ють себе в груди й кажуть, що вони – за соціальний захист чорнобильців.

Не вірю! Й вірити не хочу через те, що сам знаю: чорнобильські проблеми "за пенуж-

допоки буде те, що є, й допоки на проблеми Чорнобиля дивитимуться крізь рожеві окуляри, на пачеб-то чисте від радіації українське поле. Вдумайтеся: рожеве й чисте...

Найбільше наше горе в тому, що ми не можемо осягнути величину бід, котра нас чекає, коли трапляється оте "щось..." Ми не хочемо усвідомлювати просту істину, яка лежить від нас, княи, за дев'яносто кілометрів по діагоналі. Ймення цій істині доволі прозаїчне – радіація.

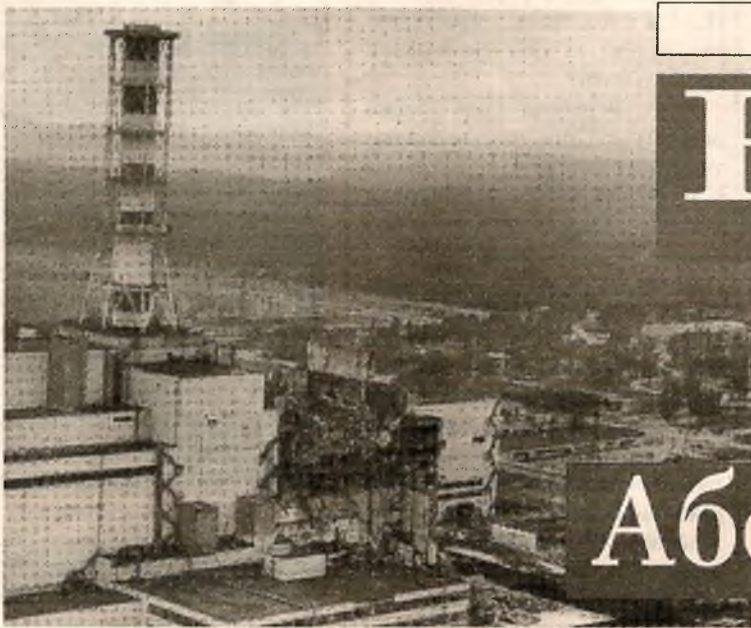
Попри доволі оптимістичні прогнози інформаційних матеріалів ДСП "Чорнобильська

Ігор ЧИЖ, журналіст

Не дай

Бог

Або кинута напризволяще?

годьтєся, своєрідною перекваліфікацією і сприяє створенню нових робочих місць, а отже, призупиняє відплив знаючих і перевірених "Чорнобильським атомом" спеціалістів у близьке та далеке зарубіжжя. Загальна вартість міжнародних проектів, що реалізуються на майданчику за участю персоналу основних цехів й інженерних підрозділів ЧАЕС, складає близько одного мільярда доларів США. Вже стала до експлуатації виробничо-опалювальна котельня, зведена за українсько-американським проектом (106 нових робочих місць); звершуються основні будівельні роботи на Сховищі відпрацьованого ядерного палива й заводі з переробки рідких радіоактивних відходів; триває підготовка до будівництва промислового комплексу для, ци-

для спорудження об'єктів, прокладання інженерних мереж до них, підготовка персоналу".

І далі "... дотепер не вирішені проблеми забезпечення стійкого фінансування внеску України, що призводить до невиконання Україною своїх зобов'язань".

Пишучи цей матеріал, думаю, а яка ж противага дійсному стану справ на Чорнобильській АЕС? А раптом?... Тоді що? Що тоді нам, грішним, чинити? Звідки й куди втікати?

Не треба пі звідки, й куди. Згідно з ухвалою дирекції ДСП ЧАЕС, цитую дослівно "... з метою захисту людей і навколишнього середовища від впливу радіоактивних матеріалів здійснюється поточна експлуатація "Укриття".

Ви щось зрозуміли із цього

ністю" раптом стали проблемами другорядними, вирішувати які можна, або пі.... Чи ж саме не ця дилема призвела до всеукраїнського масштабу руху чорнобильців за свої права й пільги, котрих вони вже довго не одержують. Хоча, за великим рахунком, і не одержать,

АЕС", до серця підкочується такий собі, тугий клубок, що в народі прозваний "передчуттям". Народжується воно, оте передчуття, повірте на слово, не з парадних реляцій одних чиновників іншим, а від чіткого усвідомлення стану справ на ЧАЕС.

...А далі, шановний читачу, думай сам. І не забудь передплатити газету "Вісник Чорнобиля". Єдине видання, яке сьогодні отікується саме твоїми проблемами.